

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 22ας Σεπτεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-101/03,

Suproco NV, με έδρα το Curaçao (Ολλανδικές Αντίλλες), εκπροσωπούμενη από τους M. Slotboom και N. J. Helder, avocats,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από το

Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από την H. Sevenster,

παρεμβαίνον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους T. van Rijn και X. Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

υποστηριζόμενης από το

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τους G. Houttuin και M. Bishop και, στη συνέχεια, από τους G. Houttuin και D. Canga Fano,

και από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την N. Díaz Abad, abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνοντα,

που έχει ως αντικείμενο την προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/34/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2003, για την άρνηση χορήγησης παρέκκλισης από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες (ΕΕ L 11, σ. 50),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Νοεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η εταιρία Suproco NV, με έδρα το Curaçao (Ολλανδικές Αντίλλες), είναι επιχείρηση που έχει ως αντικείμενο τη μεταποίηση ακατέργαστης ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο σε ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο χύδην και σε κύβους.
- 2 Από το 1995, οπότε και ιδρύθηκε, η Suproco μεταποιούσε ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο προερχόμενη κυρίως από χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) και, επικουρικώς, από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Τα τελικά προϊόντα, τα οποία ενέπιπταν στο λεγόμενο καθεστώς της «σωρεύσεως καταγωγής», θεωρούνταν ως καταγόμενα από υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ) και μπορούσαν, ως εκ τούτου, να εξαγονται προς την Κοινότητα αδασολογήτα.
- 3 Λόγω δυσχερειών συνδεόμενων με την προμήθεια πρώτων υλών και με την εφαρμογή από την Επιτροπή μέτρων διασφάλισης, μεταξύ άλλων και για τη ζάχαρη με σφύρευση καταγωγής από ΑΚΕ και ΥΧΕ, η Suproco άρχισε να εμπορεύεται ζάχαρη υπό το λεγόμενο καθεστώς «30/70», το οποίο προβλέφθηκε αρχικώς από το παράρτημα 2 του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 91/482/ΕΟΚ

του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1). Σύμφωνα με το καθεστώς αυτό, μπορεί να προσδοθεί στη ζάχαρη ο χαρακτήρας του καταγόμενου από ΥΧΕ προϊόντος, υπό τον όρον ότι η αξία των χρησιμοποιούμενων ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο ή από τεύτλα και της χημικώς καθαρής ζαχαρόζης δεν υπερβαίνει το 30% της εργοστασιακής τιμής του προϊόντος. Στο πλαίσιο του καθεστώτος αυτού, η προσφεύγουσα πρόσθετε στη ζάχαρη που προερχόταν από την Κολομβία ως χρωστική και αρωματική ουσία τη μελάσα.

- 4 Ωστόσο, στη συνέχεια, το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του παραρτήματος III της αποφάσεως 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των Υπερπόντιων Χωρών και Εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΕ L 314, σ. 1) (στο εξής: απόφαση ΥΧΕ), διευκρίνισε ότι «οι εργασίες για τον χρωματισμό ζάχαρης ή για την κατασκευή κύβων ζάχαρης» αποτελούν εργασίες επεξεργασίας ή μεταποίησης ανεπαρκείς για την απόκτηση του χαρακτήρα των καταγόμενων προϊόντων.
- 5 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υπέβαλε, στις 20 Φεβρουαρίου 2002, στην Επιτροπή αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως βάσει του άρθρου 37 του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ. Ειδικότερα, ζήτησε την έγκριση παρεκκλίσεως υπέρ της Suproco για ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων, στο πλαίσιο της ετήσιας ποσοστώσεως 28 000 τόνων ζάχαρης που εμπίπτει στο καθεστώς της σωρεύσεως καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ/ΕΚ, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 6, παράγραφος 4, του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ.
- 6 Με επιστολή της 13ης Μαΐου 2002, με την οποία απάντησε σε ερωτήσεις της Επιτροπής και σε συνέχεια των πρώτων συζητήσεων στο πλαίσιο της επιτροπής του τελωνειακού κώδικα, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ανακοίνωσε ότι απέσυρε την αίτησή του μέχρι νεότερας διαταγής, προκειμένου να διενεργήσει συμπληρωματικές έρευνες σχετικά με τις δυνατότητες προμήθειας της προσφεύγουσας σε ζάχαρη ΑΚΕ.

- 7 Στις 4 Οκτωβρίου 2002, κατόπιν συμπληρωματικών ερευνών που διενήργησε, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών απηύθυνε στην Επιτροπή επιστολή προκειμένου να «επανενεργοποιήσει» την αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως.

- 8 Στις 10 Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/34/ΕΚ, για την άρνηση χορήγησης παρέκκλισης από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες (ΕΕ L 11, σ. 50, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 14 Μαρτίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 10 Με διάταξη του προέδρου του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2003, έγιναν δεκτές οι αιτήσεις παρεμβάσεως του Συμβουλίου και του Βασιλείου της Ισπανίας υπέρ της καθής και η αίτηση παρεμβάσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών υπέρ της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα ζήτησε, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, να εξαιρεθούν από την ανακοίνωση στους παρεμβαίνοντες ορισμένα εμπιστευτικά έγγραφα, περιεχόμενα στο υπόμνημα απαντήσεως. Η προσφεύγουσα προσκόμισε ένα κείμενο του υπομνήματος απαντήσεως χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία και η γνωστοποίηση των εγγράφων διαδικασίας στους παρεμβαίνοντες περιορίστηκε στο μη εμπιστευτικό αυτό κείμενο. Οι παρεμβαίνοντες δεν έφεραν αντιρρήσεις επί του ζητήματος αυτού και κατέθεσαν το υπόμνημά τους εντός της προς τούτου ταχθείσας προθεσμίας.

- 11 Αφού έλαβε υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, κάλεσε τη Suproco, την Επιτροπή και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών να προσκομίσουν τα έγγραφά τους.
- 12 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 2004. Το Πρωτοδικείο κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει εγγράφως σε μια επιπλέον ερώτηση, πράγμα που η Επιτροπή το έπραξε εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Η Suproco υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της απαντήσεως της Επιτροπής και προσκόμισε κείμενο των παρατηρήσεών της χωρίς τα εμπιστευτικά στοιχεία. Η ανακοίνωση στους παρεμβαίνοντες των παρατηρήσεων της Suproco περιορίστηκε σε αυτό το μη εμπιστευτικό κείμενο. Οι παρεμβαίνοντες δεν προέβαλαν αντιρρήσεις επί του ζητήματος αυτού. Η προφορική διαδικασία περατώθηκε στις 25 Ιανουαρίου 2005.
- 13 Η Suproco ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει βάσιμη την προσφυγή της,
  - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,
  - να καταδικάσει τη Suproco στα δικαστικά έξοδα.

- 15 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο να δεχθεί τα αιτήματα της Επιτροπής.
- 16 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει απαράδεκτη την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ και, επικουρικώς, να την απορρίψει,
  - να απορρίψει την προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως,
  - να καταδικάσει τη Suproco στα δικαστικά έξοδα.
- 17 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζητεί από το Πρωτοδικείο να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση.

Σκεπτικό

- 18 Η Suproco προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της προσφυγής της. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, επικαλείται

αναρμοδιότητα της Επιτροπής. Ο τρίτος λόγος, που προβάλλεται επικουρικότερα, αντλείται από παράβαση του άρθρου 37 του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, καθώς και από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

- 19 Επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η διαπίστωση ότι η προσβαλλομένη απόφαση αποτελεί απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ και ότι πρέπει να αιτιολογείται σύμφωνα με το άρθρο 253 ΕΚ. Η έλλειψη ή η ανεπάρκεια αιτιολογίας εμπίπτει στην παράβαση ουσιώδους τύπου και συνιστά λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως που ο κοινοτικός δικαστής πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 Ρ, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. Ι-1719, σκέψη 67, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001, Τ-12/99 και Τ-63/99, UK Coal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. ΙΙ-2153, σκέψη 199).
- 20 Κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία που απαιτείται από το άρθρο 253 ΕΚ πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της σχετικής πράξεως και η συλλογιστική του κοινοτικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη πρέπει να προκύπτει από την αιτιολογία κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, έτσι ώστε οι ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίσουν τους λόγους που δικαιολογούν το μέτρο που ελήφθη και το αρμόδιο δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο του. Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως και, ιδίως, του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως της παρατιθεμένης αιτιολογίας και του συμφέροντος που ενδέχεται να εξαρτούν από την παροχή εξηγήσεων οι αποδέκτες της πράξεως ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να προσδιορίζει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ασκούν επιρροή, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το κείμενο της πράξεως αυτής, αλλά και το πλαίσιο της και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ. παρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 19, απόφαση του Δικαστηρίου Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 63, και αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, C-301/96, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. Ι-9919, σκέψη 87, και της 22ας Ιουνίου 2004, C-42/01, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. ΙΙ-6079, σκέψη 66).
- 21 Στην κρινομένη υπόθεση, επιβάλλεται η επισήμανση, πρώτον, ότι η αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως, που υπέβαλε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει

του άρθρου 37 του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, στηρίχθηκε σε πραγματικά περιστατικά και οικονομικά στοιχεία που είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Συγκεκριμένα, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών συμπλήρωσε το έντυπο που περιέχεται στο προσάρτημα 7 του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ και που προβλέπεται από το άρθρο 37, παράγραφος 2, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ. Το έντυπο αυτό, όπως συμπληρώθηκε από τις ολλανδικές αρχές, περιείχε πληροφορίες σχετικές με το κόστος της παραγωγής και με την προστιθεμένη αξία με την οποία επιβαρύνεται το προϊόν λόγω της χρησιμοποίησεως πρώτης ύλης προερχόμενη από την Κολομβία. Πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν επικαλέστηκε με την προσβαλλομένη απόφαση ανεπάρκεια των στοιχείων που της διεβίβασε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών. Επομένως, θεώρησε ότι διέθετε όλα τα στοιχεία που απαιτούνται από το άρθρο 37, παράγραφος 2, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ.

- 22 Δεύτερον, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, ως αιτούν την έγκριση παρεκκλίσεως, και η Suproco, που θα ήταν η δικαιούχος της παρεκκλίσεως αν αυτή εγκρινόταν, είχαν συμφέρον να λάβουν εξηγήσεις από την Επιτροπή.
- 23 Τρίτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 37 του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ και, ειδικότερα, στις παραγράφους του 4 και 7, στις οποίες αναφέρθηκε με τις αιτιολογικές της σκέψεις 1 και 8 αντιστοίχως, προκειμένου να απορρίψει την αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως που υπέβαλε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.
- 24 Σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, πρέπει, σε όλες τις περιπτώσεις, να εξετάζεται αν οι κανόνες που αφορούν τη σώρευση καταγωγών προσφέρουν λύση στο πρόβλημα. Αυτό σημαίνει ότι, αν οι κανόνες περί σωρεύσεως καταγωγών προσφέρουν λύση του προβλήματος, η Επιτροπή δικαιούται να απορρίψει την αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως.

- 25 Το άρθρο 37, παράγραφος 7, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει ότι «[μ]ε την επιφύλαξη των παραγράφων 1 έως 6, η παρέκκλιση χορηγείται όταν η προστιθέμενη αξία στα μη καταγόμενα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στην ενδιαφερόμενη ΥΧΕ ανέρχεται στο 45% τουλάχιστον της αξίας του τελικού προϊόντος, υπό τον όρον ότι η παρέκκλιση δεν θα προκαλέσει σοβαρή ζημία σε οικονομικό τομέα της Κοινότητας ή ενός ή περισσότερων μελών». Η χρήση της εκφράσεως «με την επιφύλαξη» σημαίνει ότι ο κανόνας που θέτει η παράγραφος 7 δεν θίγει καθόλου τα αποτελέσματα των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 37 του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ. Ειδικότερα, ακόμη και στην περίπτωση του άρθρου 37, παράγραφος 7, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, η Επιτροπή υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 37, παράγραφος 4, του ίδιου παραρτήματος, να εξετάζει εάν οι κανόνες που αφορούν τη σώρευση καταγωγών προσφέρουν λύση στο πρόβλημα. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή δικαιούται να απορρίψει την αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως. Εν πάση περιπτώσει, είτε η Επιτροπή αποφασίσει είτε όχι να εφαρμόσει το άρθρο 37, παράγραφος 7, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ, η αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η απόφασή της πρέπει να παρατίθεται με επαρκή σαφήνεια.
- 26 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί εάν η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπό κρίση υπόθεση ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ.
- 27 Η προσβαλλομένη απόφαση αποτελείται από εννέα αιτιολογικές σκέψεις και ένα διατακτικό αποτελούμενο από δύο άρθρα, με το οποίο απορρίφθηκε η αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως.
- 28 Η αιτιολογική σκέψη 1 προσδιορίζει το νομικό πλαίσιο της αιτήσεως εγκρίσεως παρεκκλίσεως του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, κάνοντας αναφορά, ειδικότερα, στο άρθρο 37, παράγραφοι 1 και 4, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ.

- 29 Η αιτιολογική σκέψη 2 υπενθυμίζει το αντικείμενο της αιτήσεως εγκρίσεως παρεκκλίσεως που υποβλήθηκε αρχικώς από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στις 20 Φεβρουαρίου 2002.
- 30 Στην αιτιολογική σκέψη 3 αναφέρεται ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών απέσυρε την ως άνω αίτηση στις 13 Μαΐου 2002.
- 31 Η αιτιολογική σκέψη 4 αναφέρει ότι «οι παραγωγοί ζάχαρης σε πέντε διαφορετικά κράτη ΑΚΕ είχαν αρνηθεί τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2002 να προμηθεύσουν τον παραγωγό με την αιτούμενη ζάχαρη, ενώ ένας παραγωγός ζάχαρης στη Γουιάνα ήταν πρόθυμος να προμηθεύσει [τη ζητηθείσα ποσότητα και ποιότητα], αλλά είχε προσφέρει τιμή (459 δολάρια ΗΠΑ/τόνο τιμή fob Georgetown) που ήταν πολύ υψηλότερη από την τιμή της κολομβιανής ζάχαρης (275 δολάρια ΗΠΑ/τόνο ελεύθερο στην αποθήκη του αγοραστή)». Οι πληροφορίες αυτές διαβιβάστηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στην Επιτροπή στις 4 Οκτωβρίου 2002.
- 32 Στην αιτιολογική σκέψη 5 αναφέρεται ότι, σύμφωνα με το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, το κόστος εργασίας και τα γενικά έξοδα στις Αντίλλες ανέρχονται σε ποσό 1 095 570 ευρώ για 3 000 τόνους τελικών προϊόντων, η αξία των οποίων αντιστοιχεί σε 3 241 200 ευρώ. Τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από το έντυπο που συνάπτεται στην αίτηση εγκρίσεως παρεκκλίσεως.
- 33 Στην αιτιολογική σκέψη 6 διευκρινίζεται ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση των πληροφοριών που παρασχέθηκαν, η προστιθέμενη αξία της συναλλαγής υπερβαίνει το 45 % της εργοστασιακής τιμής των τελικών προϊόντων, στις περιπτώσεις προμήθειας ζάχαρης τόσο από την Κολομβία όσο και από τη Γουιάνα. Η αναφορά στην προστιθέμενη αξία της ζάχαρης Γουιάνας προκύπτει από υπολογισμό που πραγματοποίησε η Επιτροπή βάσει στοιχείων που της διαβίβασε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

- 34 Στην αιτιολογική σκέψη 7 υπενθυμίζεται ότι η Suproco έλαβε, στο πλαίσιο της ετήσιας ποσόστωσης 28 000 τόνων για το 2002, άδεια εισαγωγής για 6 222 τόνους. Την πληροφορία αυτή διαβίβασε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στην Επιτροπή με την από 4 Οκτωβρίου 2002 επιστολή του.
- 35 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, καίτοι η αιτιολογική σκέψη 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως μνημονεύει ορισμένες διατάξεις του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ και της αιτιολογικής σκέψεως 2 του αντικειμένου της αιτήσεως εγκρίσεως παρεκκλίσεως, οι αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 7 περιορίζονται στην επανάληψη πραγματικών στοιχείων που γνωστοποίησε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών (αιτιολογικές σκέψεις 3 έως 5 και 7) ή που προσδιορίστηκαν βάσει πληροφοριών που διαβίβασε το ίδιο (αιτιολογική σκέψη 6). Όσον αφορά την αιτιολογική σκέψη 9, αναφέρει ότι τα μέτρα που προβλέπονται από την προσβαλλομένη απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα.
- 36 Στην αιτιολογική σκέψη 8 αιτιολογείται κατά νόμον η απόρριψη από την Επιτροπή της αιτήσεως εγκρίσεως παρεκκλίσεως που υπέβαλε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών.
- 37 Η αιτιολογική σκέψη 8 αναφέρει ότι «[μ]ε βάση όλα αυτά τα στοιχεία, η αίτηση παρέκκλισης δεν αιτιολογείται όσον αφορά το άρθρο 37, παράγραφος 1, του παραρτήματος III. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν δείχνουν ότι οι κανόνες σχετικά με τη σόρευση καταγωγής μπορούν να παρέχουν κάποια λύση για το πρόβλημα. Ειδικότερα, δεν υποβλήθηκαν πληροφορίες σχετικά με το ότι η συναλλαγή για τη ζάχαρη Γουιάνας θα ήταν τόσο επιζήμια ώστε να αναγκάσει τον εν λόγω παραγωγό να παύσει τις δραστηριότητές του. Επιπλέον, δεδομένου ότι η προστιθέμενη αξία που αντιπροσώπευε η συναλλαγή στην περίπτωση προμήθειας ζάχαρης από την Κολομβία και τη Γουιάνα υπερβαίνει το 45 % της τιμής εκ του εργοστασίου του τελικού προϊόντος, το άρθρο 37, παράγραφος 7, δεν εφαρμόζεται».

- 38 Η δεύτερη περίοδος αυτής της αιτιολογικής σκέψεως αφορά την εφαρμογή του άρθρου 37, παράγραφος 4, του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως ΥΧΕ και αναφέρει ότι οι κανόνες σχετικά με τη σώρευση καταγωγών προσφέρονται για λύση του προβλήματος. Εντούτοις, η κατηγορηματική και λακωνική διαπίστωση που περιέχεται στην περίοδο αυτή δεν στηρίζεται σε καμιά συγκεκριμένη αιτιολογία.
- 39 Συγκεκριμένα, η διαπίστωση της δεύτερης περιόδου της αιτιολογικής σκέψεως 8 δεν αιτιολογείται επαρκώς από την τρίτη περίοδο της ίδιας αιτιολογικής σκέψεως.
- 40 Η διατύπωση της τρίτης αυτής περιόδου δηλώνει ότι η Επιτροπή προέβη πιθανώς σε υπολογισμό της παραγωγικότητας σε περίπτωση χρησιμοποίησης ζάχαρης από τη Γουιάνα. Εξάλλου, ένας τέτοιος υπολογισμός ήταν αναγκαίος προκειμένου να διαπιστωθεί αν οι σχετικοί με τη σώρευση καταγωγών κανόνες προσφέρονται για λύση του προβλήματος της Suproco. Εντούτοις, στην προσβαλλομένη απόφαση δεν αναφέρονται ούτε η μέθοδος που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό αυτόν ούτε το αποτέλεσμα του υπολογισμού αυτού. Ούτε από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η μέθοδος ή το αποτέλεσμα αυτό γνωστοποιήθηκαν στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών, πολλώ μάλλον στη Suproco, κατά τη διοικητική διαδικασία. Ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιήθηκε ο εν λόγω υπολογισμός, ακόμη και αν υποθεθεί ότι μπορεί να συναχθεί από διάφορα στοιχεία των άλλων αιτιολογικών σκέψεων της προσβαλλομένης αποφάσεως, παραμένει αβέβαιος, δεδομένου ότι είναι αναγκαία η νομισματική μετατροπή. Ειδικότερα, οι τιμές της ζάχαρης από τη Γουιάνα που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως εκφράζονται σε δολάρια ΗΠΑ (USD), ενώ τα οικονομικά στοιχεία που περιέχονται στην αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως εκφράζονται σε ευρώ. Εντούτοις, ούτε από την προσβαλλομένη απόφαση ούτε από τα στοιχεία του φακέλου της διοικητικής διαδικασίας προκύπτει η ισοτιμία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή.
- 41 Εξάλλου, η τρίτη περίοδος της αιτιολογικής σκέψεως 8 δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους μια επιχείρηση που επιδιέχεται σε δραστηριότητα «επιζήμια» (ή «ασύμφορη» σύμφωνα με άλλες γλωσσικές αποδόσεις της προσβαλλομένης αποφάσεως) θα αποφάσιζε, παρ' όλ' αυτά, να συνεχίσει την παραγωγή της.

- 42 Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί με επαρκή σαφήνεια η αιτιολογία που οδήγησε την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι οι κανόνες περί σωρεύσεως καταγωγών προσφέρονται για λύση του προβλήματος και ότι η χρησιμοποίηση ζάχαρης από τη Γουιάνα δεν θα οδηγούσε τον παραγωγό σε παύση των δραστηριοτήτων του. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως από αυτή την άποψη δεν επιτρέπει στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 43 Η αιτιολογία αυτή δεν επιτρέπει ούτε στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών και στη Συρροκο να γνωρίσουν τους λόγους που υπαγόρευσαν το ληφθέν μέτρο και να προασπίσουν τα δικαιώματά τους ενώπιον του Πρωτοδικείου. Στο σημείο αυτό επιβάλλεται η επισήμανση ότι η Συρροκο προβάλλει με το δικόγραφο της προσφυγής της λόγο ακυρώσεως που αντλείται από το άρθρο 37, παράγραφος 3, στοιχείο β', του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ, τον οποίον υποστηρίζει με το υπόμνημά του παρεμβάσεως το Βασίλειο των Κάτω Χωρών. Ειδικότερα, η Συρροκο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη τη διάταξη αυτή, καθόσον θεώρησε ότι η παύση των δραστηριοτήτων αποτελούσε ουσιώδη όρο για την έγκριση της παρεκκλίσεως. Ωστόσο, από την ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι δύσκολο να συναχθεί εάν το άρθρο 37, παράγραφος 3, στοιχείο β', του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ εφαρμόστηκε ή όχι από την Επιτροπή, ιδίως υπό το πρίσμα της διαπιστώσεως που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 8, σύμφωνα με την οποία η χρησιμοποίηση ζάχαρης από τη Γουιάνα δεν θα ανάγκαζε τον παραγωγό να παύσει τις δραστηριότητές του.
- 44 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτιολογία που περιέχεται στην τελευταία περίοδο της αιτιολογικής σκέψεως 8 της προσβαλλομένης αποφάσεως και που αφορά το άρθρο 37, παράγραφος 7, του παραρτήματος III της αποφάσεως ΥΧΕ δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ.
- 45 Μολονότι παρέλκει εδώ η κρίση επί της ενδεχόμενης εφαρμογής στην κρινομένη υπόθεση του άρθρου 37, παράγραφος 7, του παραρτήματος III της αποφάσεως

ΥΧΕ, αρκεί η επισήμανση ότι στην προσβαλλομένη απόφαση δεν προσδιορίζεται η μέθοδος υπολογισμού που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την προστιθέμενη αξία της ζάχαρης από τη Γουιάνα και ότι η Επιτροπή παρέθεσε διαφορετικά αποτελέσματα του ίδιου υπολογισμού στα έγγραφά της (σημείο 35 του υπομνήματος αντικρούσεως), κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (σε απάντηση της ερωτήσεως του Πρωτοδικείου) και μετά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (στο πλαίσιο γραπτής απαντήσεως της 6ης Δεκεμβρίου 2004 σε ερώτηση του Πρωτοδικείου).

46 Από τις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή προκύπτει ότι για τον υπολογισμό, σε ποσοστιαίες μονάδες, του τμήματος που αντιστοιχεί στην προστιθέμενη αξία (ήτοι στην τιμή εργοστασίου των προϊόντων, μειωμένη κατά τη δασμολογητέα αξία των υλών που εισάγονται από τρίτες χώρες στην Κοινότητα, στα κράτη ΑΚΕ ή τα κράτη ΥΧΕ) της εισαγόμενης ζάχαρης στην αξία του τελικού προϊόντος, η εφαρμοστέα ισοτιμία θα έπρεπε να είναι η ισχύουσα στις 4 Οκτωβρίου 2002, ήτοι 1 USD ίσον 1,0111 ευρώ. Εντούτοις, η Επιτροπή παραδέχεται, με τη γραπτή απάντησή της, ότι εφάρμοσε διαφορετική ισοτιμία, ήτοι 1 USD ίσον 1 ευρώ, προκειμένου να υπολογίσει τη δασμολογητέα αξία της εισαγόμενης ζάχαρης. Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, η τελευταία αυτή ισοτιμία χρησιμοποιήθηκε για έναν υπολογισμό που πραγματοποιήθηκε με βάση ποσό (3 241 200 ευρώ) το οποίο προέκυψε από μετατροπή βάσει μιας τρίτης ισοτιμίας (1 USD ίσον 1,1505 ευρώ, που ίσχυε στις 20 Φεβρουαρίου 2002). Επιπλέον, το ποσό αυτό των 3 241 200 ευρώ, για το οποίο η προσβαλλομένη απόφαση διαπιστώνει, χωρίς άλλη διευκρίνιση, ότι αντιπροσωπεύει την αξία των τελικών προϊόντων, αντιστοιχεί όχι στην τιμή εργοστασίου των προϊόντων, αλλά στην τιμή αυτή αυξημένη κατά τα έξοδα παραδόσεως στους αγοραστές.

47 Εξάλλου, από τα έγγραφα προκύπτει ότι η Επιτροπή εκτιμά ότι ένα ποσό 37,2 USD ανά τόνο για τα έξοδα μεταφοράς της εισαγόμενης ζάχαρης δικαιολογείται για τον υπολογισμό της προστιθέμενης αξίας της ζάχαρης από τη Γουιάνα και ότι το ποσό των 85 USD ανά τόνο, στο οποίο αναφέρθηκε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών με την επιστολή της 4ης Οκτωβρίου 2002, είναι υπερβολικό. Βεβαίως, το ποσό αυτό των 37,2 USD ανά τόνο δεν απαντά στην προσβαλλομένη απόφαση. Από τα στοιχεία του φακέλου της διοικητικής διαδικασίας δεν προκύπτει ότι το ποσό αυτό ήταν γνωστό στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών ούτε, πολλώ μάλλον, στη Suproco.

- 48 Υπ' αυτές τις συνθήκες, ούτε η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην τελευταία περίοδο της αιτιολογικής σκέυσης 8 της προσβαλλομένης απόφασης επιτρέπει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών και τη Συρροco να προασπίσουν τα δικαιώματά τους ενώπιον του Πρωτοδικείου και στο Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχό του.
- 49 Για όλους τους ανωτέρω λόγους, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 253 ΕΚ και, επομένως, πρέπει ως εκ τούτου να ακυρωθεί, ενώ παρέλκει η εξέταση των λόγων ουσίας που προβλήθηκαν από τη Συρροco προς στήριξη της προσφυγής της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 50 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Συρροco.
- 51 Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2003/34/ΕΚ της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2003, για την άρνηση χορήγησης παρέκκλισης από την απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τους κανόνες καταγωγής για τη ζάχαρη από τις Ολλανδικές Αντίλλες.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Suproco.
- 3) Το Συμβούλιο, το Βασίλειο της Ισπανίας και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρουν έκαστο τα δικαστικά του έξοδα.

Βηλαράς

Dehousse

Švábý

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Σεπτεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

M. Βηλαράς